

Egy salgótarjáni diák levele Izraelből

Az alábbi levelet még a közel-keleti békefolyamat kitartóan előregördülő, lényegében harci cselekményektől, öldökléstől mentes szakaszában kaptuk. Már túl az ammani gazdasági csúcson, amely a térséget a világgazdaság egyik meghatározó erőközpontjaként képzelte el, de még innen azokon a véres eseményeken, amelyek ismertek a T. Olvasó előtt. Az élet a legnagyobb dramaturg – mondják gyakran. Amikor elhatároztuk, hogy megújuló *Ablak* című rovatunkban közreadjuk egy salgótarjáni diák levelét, lapunk karakterének megfelelően irodalmi-művészeti összeállítást képeltünk el köréje. Nem illusztrációként, hanem a művek önértékéből keletkező feltételezett tágabb horizont kedvéért. Az időigényes fordítói munka késleltette a levél közreadását. Mégis úgy véljük, a bekövetkezett megrendítő események ellenére semmit sem veszített időszerűségéből sem a levél, sem a mellérendelt irodalmi és képzőművészeti összeállítás. Ellenkezőleg. Abban bízunk, hogy a világfalunak ezt a fontos utcáját közelebb hozza a magyar olvasóhoz.

Ugyanakkor azt is kötelességünk jelezni, hogy a salgótarjáni fiatalember *Ichak Rabin* miniszterelnök meggyilkolása után a következő kiegészítést fűzte leveléhez: „Bizonyára nem volna teljes az írásom, ha nem esne szó arról, hogy Izraelben megölték az ország miniszterelnökét, Ichak Rabint. Izrael társadalmából eltávozott egy nagyszerű példakép, és keletkezett rajta egy szörnyű folt: zsidó ember ölt zsidó embert. Izrael népe nehezen éli meg ezt a szörnyűségét, és nehezen teszi túl magát rajta – ha egyáltalán helyes ez a kifejezés ekkora tragédia esetében. Az idő azonban múlik, az élet megy tovább, és ahogyan látom, ez a hihetetlenül szorgalmas és kemény nép rendületlenül halad az Ichak Rabin által kijelölt cél felé, a béke útján.” (A szerk.)

Salgótarján, 1996. koratavasán